Живимо у времену када се читав свет мења драматичном брзином. Широм планете дешавају се бројни политички и економски земљотреси. Ако отворених очију и хладне главе посматрамо те промене, ако смо свесни да се налазимо у огромној домаћој и светској духовној и економској кризи, ако је јасно да странке више не могу да воде народ већ имају обавезу да следе потребе народа, онда нас криза враћа базичним вредностима које смо били занемарили, даје нову снагу и позива у заједнички Покрет за живот Србије.

Срби су данас најобесправљенији народ на Балкану и зато свако ко се залаже за цивилизацијске и хуманистичке тековине људског рода мора бити борац за слободу и права српског народа.

Српски сабор Двери, родољубиви покрет слободних људи, увек је био уз свој народ када су нас нападали, понижавали и ускраћивали нам право да се поносимо својом отаџбином и националном припадношћу. И данас делимо судбину српског народа и осталих добронамерних грађана Републике Србије. Иза нас у овоме часу стоји једна тиха река стручних, поштених и часних родољуба из свих друштвених група у Србији, региону и расејању, без чије помоћи не би било Двери.

Огорчени смо на власт, која је већинску Србију довела до руба материјалне егзистенције; разочарани у политичке странке, које су потпуно одвојене од народа и свакодневних проблема обичног човека; деградирани као грађани којима се ускраћу права и који остају без могућности израза своје већинске политичке воље; увређени због многобројних клевета и лажних етикета које се пришивају српском народу; љути на распродају и распарчавање српских земаља и добара која су вековима и у муци стицана; срдити зато што су нам сада ударили и на врата наших породица и хоће да и њих разбију...

Србија се налази у ланцима неколико доминантних монопола који контролишу комплетан друштвени и државни живот, и својом тежином готово нас онемогућавају да слободно дишемо. То је удружена монополска доминација западних амбасада, зеленашких страних банака, домаћих тајкуна, корумпираних политичара и контролисаних медија, која

немилосрдно експлоатише Србију као своју колонију. Зато се залажемо не само за промену режима већ и за промену комплетног система у Србији.

Србија је наша земља и једино јој ми, обични грађани, желимо добро.

Свестан да поштени и паметни људи више не смеју да попуштају, жељан да вредносно поправља политичко-страначки систем који је паразит на народном телу, спреман да се организује у одбрани својих породица, способан да брани Србију и да се поноси својим националном идентитетом и историјом, Српски сабор Двери – Покрет за живот Србије проглашава пропаст досадашњег друштвеног уговора између народа и власти, излази пред свој народ и предлаже му нови народни договор.

Србија је наша земља и једино јој ми, обични грађани, желимо добро.

1. Породица на првом месту!

Неодговорна и недомаћинска политика вођена у Србији у протеклих више од пола века довела нас је до руба биолошког опстанка: према просеку старости становништва најстарији смо народ у Европи, наши званичници крију да земљом харају бела куга и болести зависности, годишње у Србији 34.000 људи више умре него што се роди. Млади људи када заврше школовање немају никакву перспективу: не могу да се запосле, да формирају своје породице и да пристојно живе. Стотине хиљада Срба је напустило Србију у потрази за бољим животом. И што је најгоре, готово су нам уништили наду да може бити боље.

Највећи изазов за Србију у 21. веку је биолошки опстанак српског народа!

Последњи је тренутак да се све снаге друштва ставе у службу оздрављења породице и њеног јачања, јер без породице нема ни здраве личности ни јаке Србије.

Друштво које је Србији потребно није друштво размажених појединаца и саможивих потрошача, већ друштво породичних људи и породица са више деце у којима је свако спреман да се бори за своје ближње. Само породичан човек посвећен је пожртвованом раду, дугорочном и стратешком планирању, штедњи и одрицању због своје породице, својих пријатеља и комшија, због свога краја, народа и државе.

Посебну пажњу Двери ће посветити развоју здравственог и образовног система, као темељима свеукупног оздрављења и стручног оспособљавања за живот српских породица.

Преко Националног плана и министарстава за породицу и здравље држава треба да се дугорочно посвети промоцији рађања и културе живота, као и реформи закона о раду и пореског система у корист вишедетних породица, трудница и младих брачних парова.

Посебно истичемо значај и улогу жене у породици и друштву. Србија по мери породичних људи - прва је тачка нашег окупљања у један нови покрет: Покрет за живот Србије!

За све наше породице - основа је нашег програма.

2. Солидарност - социјални патриотизам!

Породични људи знају да нико не може бити срећан у кући ако је иједан члан домаћинства гладан. Таква свест мора да влада и у друштву и држави. На жалост, из дана у дан све је више гладних – на стотине хиљада је оних који живе на рубу материјалне егзистенције. Актуелни режим није спреман да подели део кризе са народом и егзистира отуђен од народних проблема.

Србија је довољно богата земља, и у њој нико не сме да буде социјално понижен и гладан, и не смеју да владају овако велике социјалне разлике и неправде, не сме се догодити несташица млека и хлеба.

Социјални патриотизам је свест, напор и покрет целог народа ка праведнијем друштву. Двери се залажу за нову социјалну солидарност која значи упућеност људи једних на друге. То је друштвена одговорност и социјална акција за своју породицу, родни крај, природну средину и друштвено окружење у коме се живи, своје село, град, државу и націју. Пробудимо заборављени дух истинског предузетништва и српског задужбинарства. Вратимо се доказаним историјским обрасцима (попут мобе, задругарства, радних акција, јавних радова...) и прилагодимо их свом времену.

Данас нам је посебно потребна већа спремност државе за помоћ угроженима у ванредним ситуацијама изазваним елементарним непогодама. Већу пажњу треба посветити заштити старих, домовима за пензионере и ширењу геронтолошке службе уопште.

Србија мора имати друштвено-економски систем који гарантује право на приватну својину, али и ограничава монополско богаћење, посебно у околностима у којима су остали грађани животно угрожени.

Изборимо се за друштво у коме ће деца бити васпитавана тако да је битно какав си човек а не колико си богат, за друштво у коме ће се знати да су мерило успеха поштен рад и резултати тог поштеног рада.

Будимо људи, бринимо за ближњег и заједницу – нов је концепт социјалне солидарности за који се боримо.

3. Домаћинска економија!

Годинама се властодршци у Србији хвале продајом народне имовине и узимањем неповољних кредита код разноразних међународних фондова. Хоћемо домаћинску економију, која домаћинство умножава а не распродаје и не задужује, јер ће дугови доспети за наплату, а те дугове ће враћати наша деца и унуци. Као људи одговорни за будућност своје деце, томе морамо рећи: Доста!

Покрет тражи напуштање погубног неолибералног економског модела и радиће на изградњи националне економије у мери у којој је то могуће у постојећим условима. Борићемо се против сваке либерализације тржишта која уништава домаћу привреду. Заустављаћемо сваку приватизацију над ресурсима битним за развој Србије и благостање народа. Државна својина над овим стратешким ресурсима је увек боља од приватне јер једино таква својина остаје у служби народа. Залагаћемо се за ревизију пљачкашке приватизације у свим случајевима где је држава оштећена и народ покраден. На дневни ред коначно морамо поставити и питање повратка отете приватне имовине после Другог светског рата.

Инсистираћемо да Народна банка мора бити контролисана од стране представника народа, док посебни подстицаји треба да буду дати домаћим банкама. Истовремено противимо се потпуном упливу државе у привредни живот и подржавамо тржишну конкуренцију и напредовање према израженим радним и креативним способностима. Ми смо за социјално-тржишну привреду која се заснива на јакој приватној иницијативи и социјалној одговорности.

Домаћинска економија подразумева подршку предузетничком духу, малим и средњим привредним субјектима, као и посебну бригу о привредним системима који представљају катализаторе развоја читаве привреде. Покрет се залаже за моментално прекидање субвенционисања отварања нових радних места од стране страних фирми и њихово преусмеравање на отварање радних места у домаћој привреди у стратешки битним гранама.

Сматрамо да је у датој ситуацији потребно применити оне мере које ће имати што мање последица по привреду и становништво, па тек онда по банке и иностране повериоце.

Домаћинска економија посебно подстиче развој домаће науке и информатичко-комуникационих технологија. Успостављање одрживе привреде и друштва могуће је остварити једино повећаним улагањем у науку и технологију, јер су те инвестиције предуслов економског развоја, уз усмерење ка примењеним истраживањима и ка стриктном повезивању са привредом уз веће улагање у такве изабране приоритете. Таква економија би била динамичнија, заснована на знању и конкурентнија у свету, са већом упосленошћу грађана.

Најпреча државна одлука требало би да буде формирање Развојне инвестиционе банке и државног Фонда за одрживи развој који би финансирали поједине битне сегменте привреде, пре свега пољопривредну производњу. Двери дају приоритет домаћим банкама, домаћој штедњи и улагањима у производњу и извоз.

Одрживи привредни развој у времену свеобухватне глобализације зависи од уске специјализације, реиндустријализације и технолошке модернизације домаће привреде са једне стране, и осигуравања енергетске, сировинске и прехрамбене безбедности са друге стране.

Очување основних природних и привредних ресурса у нашим рукама – услов је наше економске обнове.

4. Реални и одрживи развој Србије

Имамо једну од најлепших земаља на свету, богатство шума, река, ливада, плодног земљишта, извора питке воде, енергетског потенцијала... Од друге половине 20. века, непланским развојем читаве државе и планским уништавањем српског села кренули смо странпутицом и сада је потребно много снаге, напора и времена да српску кућу поново изградимо на правим и чврстим темељима.

Политика реалног развоја Србије за своју основу узима концепт свеобухватног одрживог развоја друштва и државе, што значи да се развој планира не само према потребама садашњег нараштаја, већ и спрам потреба нараштаја који долазе. Ценећи специфичности у развојном потенцијалу Србије, политика реалног развоја ће се превасходно бавити областима пољопривреде (посебно производњом здраве воде и хране), села и руралног развоја у целини, енергетике (посебно енергетске ефикасности и обновљивих извора енергије) и заштите животне средине. Србија има потенцијала да у будућем периоду заузме важну позицију на Балкану у свим овим, а посебно пољопривредном, енергетском и туристичком сектору. У области туризма посебно треба радити на развијању сеоског, бањског, планинског, верског, здравственог и градског туризма.

Главни задатак политике руралног развоја за коју се Двери залажу мора бити

заустављање тренда одумирања српског села и његово успостављање као самоодрживог система, у коме село мора постати произвођач здраве хране и зелене енергије, те пружалац услуга сеоског и еко-туризма. Да би се ово остварило неопходно је у руралним подручјима изградити потребну инфраструктуру, а кроз систем субвенција и олакшица треба омогућити повољније пословање малих и средњих предузећа у тим срединама, те кроз систем циљаних субвенција извршити обнову пољопривредне механизације. Потребно је развити што већи број пољопривредних и потрошачких задруга.

Одлучно се противимо увозу и дистрибуцији генетски модификованог семена и хране, као и свих намирница животињског порекла који потичу од животиња које су храњене овом врстом семена или хране.

Село је темељ опстанка Србије! – правац је реалног и одрживог развоја Србије за који се залажемо.

5. За јаку Србију слободних људи!

Хоћемо државу која ће знати како да свој народ чува и брани од спољашњих опасности и, у исто време, заштити од самовоље својих службеника и превелике бирократије. Не желимо државу која ће своју снагу градити на рачун приватности и слободе својих грађана, и у којој је корупција начин пословања.

Србија ће бити јака када у њој буде успостављена суверена демократија и народна самоуправа. Суверена демократија подразумева да се о будућности Србије одлучује само у српској престоници, а не у Бриселу и Вашингтону или било ком другом граду у свету.

Двери су против даљег комадања и дробљења српске територије било унутрашњим деловањем, тзв. регионализацијом, било спољашњим притисцима а под изговорима „угрожених мањинских права“. Залажемо се за једну, снажну Србију уз јаке локалне општине, које би добиле већи удео у располагању својим ресурсима и приходима.

Српска војска, модерна, добро наоружана и јака, мора да се врати на своје историјске традиције, да у одбрани својих ближњих и целе српске територије покаже одлучност, спремност и витешку част.

Јака Србија је гарант опстанка Републике Српске. Косово и Метохија је за нас привремено окупирана територија од које никада нећемо одустати. Радимо на очувању свести о Косову и Метохији у нашем народу и чекамо промене међународних околности које ће нам омогућити да на том делу своје земље вратимо уставне и законске надлежности.

Залажемо се за деметрополизацију (заустављање непланског раста Београда, Новог Сада и Ниша, и престанак пражњења унутрашњости Србије), за укидање аутономија и региона, за јачање народних локалних самоуправа, као и за заштиту приватности и слободе грађана. Потребан развој технологије не сме донети неограничену централизацију база података, надзор над грађанима и смањење грађанских права на приватност, посебно у сфери електронских личних докумената. Противимо се обједињеном, универзалном личном документу у коме би се садржали сви други.

Држава која брани свој народ и територије од других, а грађане од себе – ново је државно уређење за које се боримо.

6. Против страначко-паразитског система и колонијалне управе!

Страначки систем у Србији се у протеклих двадесет година показао као паразит на народном телу. Прећутни мафијашки договор између тајкуна-монополиста, с једне, и страначких профитера, са друге стране, покрао нас је до голе коже и бездушно наставља то да ради. Такав систем је многе стручне, моралне и патриотски оријентисане људе избацио из политике, а одгајио бескрупулозне шићарџије којима је пуњење сопствених џепова једини циљ. Ако се томе додају стране банке и страни амбасадори који владају нашим економским и политичким животом, слика нашег колонијалног понижења је потпуна.

Морамо разградити такво уређење и створити ново, које ради у интересу народа! Нова политика на којој инсистирамо враћа у политички живот протеране вредности

правдољубивости, родољубља, поштења, истине, части и морала.

Критеријум који мора да постоји јесте: што већа друштвена одговорност, то строжија санкција за злоупотребе; што већа функција, то већа казна за проневерени износ.

Само себични и корумпирани страначки политичари могу бити подложни уцењивању страних сила; они су, као такви, бранитељи колонијалног положаја и понижења српског народа. Доста нам је страних колонијалних намесника који безочно узурпирају високи углед амбасадорског посланства.

Србија више не сме бити ничија колонија и у њој народну вољу више не смеју деформисати масовне страначке паравојске (које када дођу на власт, попут разбојника, пљачкају народне ресурсе), све уз помоћ контролисаних тајкунских медија, страних и домаћих олигархија које имају довољно новца да бираче преплаве својом пропагандом.

Ми нисмо само за замену режима, већ и за промену читавог накарадног друштвеног система. Двери се залажу за реформу изборног, банкарског и пореског система, владавину закона и ослобођење Србије из статуса колонијалног ропства које нас је и национално и социјално понизило.

Не кради државу, не кради народ – морални је императив нове српске политике.

7. Спољна политика остваривања само српског интереса

Страдање српског народа у двадесетом веку, у великој мери условљено разноразним брзоплетим и недовољно прорачунатим интеграцијама, почев од југословенства, преко комунистичког квази братства и јединства, закључно са евроунијатством по сваку цену, од нас у 21. веку захтева да спољну политику апсолутно подредимо српским интересима.

Добро разликујемо Европу од Европске Уније, и насупрот еврофанатизму и утопизму ми

смо евроуздржани. Инсистирамо на одговорном дијалогу са ЕУ, који се ни у територијалном ни у политичком ни у економском смислу не може одвијати на штету Србије. Такође, неопходни дијалог са ЕУ не може бити препрека за чвршћу политичку и привредну сарадњу са земљама убрзаног развоја, на првом месту чланицама БРИК-а (Бразил, Русија, Кина, Индија), али и појединачним суседним и другим државама Европе. У овом погледу, Русија је наш први и најважнији стратешки партнер.

За нас су прихватљиви само они европски стандарди који су у складу са претходно изнетим начелима нашег новог народног договора (породица на првом месту, социјална солидарност, домаћинска економија, одбрана културног идентитета, Европа нација, сузбијање монопола, итд).

Хоћемо Србију по мери њених грађана и народа, а не по мери безимених бриселских чиновника ЕУ и САД.

Противимо се сваком виду приближавања НАТО-пакту. Разлози за овакав став су геополитичко-безбедоносне природе (зато што је ера униполарног света под америчком доминацијом за нама а нови мултиполарни свет пред нама), економско-социјалне (зато што је, имајући у виду огромне трошкове прилагођавања НАТО-стандардима, укључивање у ову милитантну формацију финансијска омча око врата Србије) и морално-етичке природе (зато што је НАТО бомбардовао Републику Српску и Србију, побио на хиљаде људи и значајно уништио нашу државну инфраструктуру, као и зато што и данас људи умиру од последица бомби са осиромашеним уранијумом).

Двери се залажу за активну војну неутралност Србије. Дугорочнију сигурност обезбедили бисмо приступањем Споразуму о недељивој колективној безбедности који је предложила Руска Федерација. Чланство Србије у ОДКБ-у (Организација друштва за колективну безбедност) наставак је наших слободарских и одбрамбених традиција, поштовање међународног права као цивилизованог начина да се уважава воља свих народа и држава без обзира на њихову величину и снагу, и безбедносни штит над нама.

Србија пре свега – нова је доктрина спољне политике Србије!

8. Српска мрежа: једино српске интеграције немају алтернативу!

Српски народ живи у Србији, Републици Српској, бившим југословенским републикама Босни и Херцеговини, Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији, у околним земљама у југоисточној Европи, али и у расејању на свим континентима широм планете. Не сме више бити оволике неповезаности и неорганизованости српског народа, морамо искористити све технолошке и материјалне могућности да, без обзира на то где живе, Срби буду међусобно добро повезани и организовани, и да знају да Отаџбина о њима брине.

Дијаспора је један од највећих преосталих наших националних ресурса и потенцијала у биолошком, стручном и финансијском смислу. На првом месту дијаспори треба омогућити електронско гласачко право како би одзив на гласање био масовнији него до сада.

Српска мрежа је нови српски одговор за ново светско време. Она је савремени концепт заједничког деловања у коме се форма деловања непрестано прилагођава актуелној ситуацији. Српска мрежа је вид српских интеграција у економском, културном, хуманитарном, медијском и политичком смислу.

Глобализација носи пуно опасности по личност и породицу, са којима се морамо изборити, али нуди и епохалну прилику да се поново повежемо са Србима из целог света и тако своју глобалну расељеност искористимо као стратешку предност. Истичемо идеју повратка из дијаспоре у матичне српске земље на Балкану, на првом месту Србију, али и Републику Српску, Црну Гору и Српску Крајину, за шта када је у питању Србија треба обезбедити посебне предуслове кроз државну политику повратка. Ако се у дијаспори остаје, онда се морамо боље организовати да се у Расејању очува српски национални идентитет и не дозволи даља асимилација. Срби у Расејању који су стекли нову домовину нису изгубили своју Отаџбину.

Двери се боре за државу Србију која ће потребу за умрежавањем и интеграцијом свих Срба увек имати као свој примарни задатак на коме никада и ниједна власт не сме престајати да ради!

Саберимо Србе, све и свуда – модел је националног организовања за који се боримо.

9. Културно-просветна и спортска политика идентитета!

Кренимо храбро у будућност тако што ћемо се прво вратити себи и својим вредностима. Негирање значаја историје и културе на нивоу нације бесмислено је исто колико и негирање сопственог искуства на нивоу личности.

Ако желимо да заиста кренемо напред и да у овом времену глобализације дамо праве одговоре на тешка питања која нам будућност поставља, морамо темељно и непристрасно сагледати своју прошлост, препознати најзначајније српске културне међаше, којих се морамо придржавати у стварању нове културне политике. Светосавље (српско православље) је историјско искуство српског народа.

Не смемо се одрицати традиције зато што се због ње разликујемо од других и не стапамо се у глобалну слику света; не смемо се одрицати баштине зато што је неко други за њом посегао; не смемо своје археолошко благо оставити зубу времена јер сведочи о нама и нашем трајању. Као што се не смемо одрицати свога народа и своје земље, исто тако не смемо раскућити српски језик и ћирилично писмо, уметност и науку српску!

Потребна нам је практична синтеза свега најбољег што у духовном, историјском, државотворном и културном смислу поседује српски народ и свега онога што је добро и проверено у другим културама. Важно нам је да водеће националне установе културе, које тренутно не функционишу, попут Српске академије наука и уметности, Народне библиотеке и музеја, изнова буду у националној функцији, да донесемо Закон о ћирилици, омогућимо очување фолклорних традиција и усвојимо стратешку доктрину према Србима у региону и расејању у погледу очувања националног идентитета.

Српска културна политика треба да следи начело интегралности које подразумева заједничке културне константе у било ком територијалном подручју. То значи да је појам српски основни појам српске културне политике који се не може заменити ни са једним регионалним и територијалним појмом. Централна подручја српске културне политике су – по природи ствари – националне научне и уметничке дисциплине. Оне треба да буду под посебном пажњом. То су: језик, књижевност, историја и историја уметности.

Посебан акценат Двери стављају на реформу јавног медијског сервиса, просвету у којој

треба обновити васпитну и националну димензију, и културу у целини која треба да чини врхунски израз нашег националног духа доступан свима у држави и препоручен свуда у иностранству. Ове три области нису прости буџетски расходи већ инвестиције од прворазредног националног значаја.

Инсистирамо на новој националној стратегији образовања. Досадашње реформе свих нивоа образовања (основног, средњег и високог) траже објективан критички осврт и корекције у свим сегментима. Ово се посебно односи на реформу по принципима Болоњске декларације. Посебно треба размотрити могућности бесплатног студирања. Развој образовања мора да буде усклађен са планираним друштвеним и привредним развојем.

Такође планирамо локалну изградњу спортске инфраструктуре (атлетске стазе, базени, бициклистичке стазе...), већу подршку школском, универзитетском, рекреативном, професионалном и репрезентативном спорту, као и доношење новог Закона о спорту, пореске олакшице за финансирање спорта и отварање посебног спортског канала као трећег програма на јавном сервису. За све ово потребна нам је Национална стратегија у области спорта.

Бити спортиста значи бити борац, бити такмичар, бити победник, бити тимски играч, бити јак да се придигнеш после тешког пораза, бити способан да истрпиш неправду, бити кадар да стално вежбаш више и постижеш боље резултате, бити дисциплинован и спреман на одрицања и имати вољу за борбу до победе. Све то је и саставни део живота, па спорт јесте слика живота у одређеном смислу речи и зато ми јесмо и спортски покрет јер у још већој афирмацији спорта видимо и преко потребну револуцију читавог националног карактера у изнова победнички.

Србин сам и поносим се тим - нова је културна, просветна и спортска политика за коју се боримо.

10. Ново одушевљење

Живимо у времену смене историјских епоха, времену промене глобалних и локалних друштвених правила и парадигми. Живимо у времену када старо умире а ново се још није

родило. У таквим променама опстају само они народи и појединци који нову стварност доживљавају не као казну и муку већ као нову шансу и изазов који их може преобразити и ојачати.

Српски народ је у својој историји неколико пута био приморaван да се грчевито бори за свој опстанак, да доживи вишеструки геноцид и да буде протериван са својих територија, али је увек, где год да се нашао, имао националну виталност да опстане, да сачува свој идентитет, да се самоорганизује и спреми за будуће подвиге.

Време је да схватимо наше поразе али и да се поново учимо да се боримо и побеђујемо. Време је да вратимо изгубљено самопоуздање и почнемо да верујемо у будућност у којој ћемо повратити лично и национално достојанство и слободу.

Баш ово тешко, убрзано, неморално историјско време пружа и нову прилику за нове одговоре на стара питања државе, народа, породице, економије...

Морамо окончати епоху ружења српског народа и државе Србије. Време је за ново одушевљење, да изнова заволимо Србију, да заштитимо своје породице, раднике, посао, своје село, град и државу, сетимо се српских жртава, избеглица и породица погинулих за Србију, да помогнемо и старе и младе, подржимо талентоване ђаке и студенте, а посебно оне социјално најугроженије категорије становништва.

Време је да много више радимо и развијамо сопствену привреду, јер је то једини начин да боље живимо. Време је да се са новим националним одушевљењем бавимо науком, образовањем, културом, спортом – који нас најбоље представљају у читавом свету.

Време је да Србија постане земља младих и да је поведу нове генерације.

Време је за нову наду! – позив је који упућујемо свима који се још увек нису предали!

Србија пре свега! Има наде!